

До филип'ян

¹ Павел та Тимотей, слуги Ісуса Христа, до всіх сьвятих у Христї Ісусї, що в Филипах, з єпископами і дияконами: ² Благодать вам і мир від Бога, Отця нашого, і Господа Ісуса Христа. ³ Дякую Богу моему при всякому споминї про вас, ⁴ (завсїди в кожній молитві моїй за всіх вас з radoщами молячись,) ⁵ за товаришуваннє ваше в благовістї від першого дня й досї, ⁶ впевнившись про те, що хто розпочав у вас добре діло, звершувати ме аж до дня Ісуса Христа. ⁷ Яко ж праведно єсть менї се думати про всіх вас, тим що маю вас у серці і у вязниці моїй і в оборонї і в утвердженнї благовістя, вас усіх, спільників моїх благодати. ⁸ Бог бо менї сьвідок, як я люблю усіх вас по милости Ісус-Христовій. ⁹ І про се молюсь, щоб любов ваша ще більш та й більш достаткувала у розумї і у всякому чутті, ¹⁰ щоб допевнитись вам, що лучче, і щоб були чисті і непорушені в день Христа, ¹¹ сповнені овочами праведности через Ісуса Христа на славу й хвалу Божу. ¹² Хочу ж, щоб ви, братє, зрозуміли, що те, що сталось менї, більш на користь благовістя вийшло, ¹³ так що кайдани мої в Христї обявились у всьому судищі і по всіх інших (місцях), ¹⁴ і більше братів у Господї, упевнившись кайданами моїми, ще більш осьмілились без страху глаголати слово. ¹⁵ Деякі з зависти та перебору, а інші з доброї волї проповідують Христа. ¹⁶ Інші з перебору проповідують Христа, не щиро, думаючи завдати горя кайданам моїм, ¹⁷ а другі з любови, знаючи, що я за оборону благовістя (в кайданах) лежу. ¹⁸ Що ж бо? тільки все таки, чи для виду, чи по

правді, Христос проповідуєть ся; і я сим радуюсь і радувати мусь. ¹⁹ Знаю бо, що се обернеть ся на моє спасенне вашою молитвою і поміччю Духа Ісус-Христового, ²⁰ по дождиданню і надії моїй, що ні в чому не осоромлюсь, а з усією сьміливістю, як завсїди, так і тепер звеличить ся Христос у тілі моїм, чи то життем, чи то смертю. ²¹ Бо житте мені Христос, а смерть надбанне. ²² Коли ж жити мені тілом, се мині овод дїла, то що й вибрати, не знаю. ²³ Тїсно бо мені від обох, маючи бажанне розв'язатись (із тілом), та з Христом бути; багато бо воно лучче. ²⁴ А щоб пробувати в тілі, се нужнїш ради вас. ²⁵ І певно знаю, що зістанусь (у тілі) і пробувати му з усіма вами на вашу користь і радість віри, ²⁶ щоб ваша похвала много достаткувала в Христї Ісусї, як прийду знов до вас. ²⁷ Тїльки достойно благовістя Христового живїть, щоб, чи я прийду та побачу вас, чи то й не буду між вами, почув про вас, що стоїте в одному дусї, і однією душею боретесь за віру євангелську, ²⁸ і не жахаючись ні в чому від противників; се їм явний знав погібелі, а вам спасення, і воно від Бога. ²⁹ Бо вам дано, що до Христа, не тїльки в Него вірувати, та задля Него й страждати, ³⁰ маючи ту ж боротьбу, яку в мені видїли, і тепер чуєте про мене.

2

¹ Коли ж оце (є) утїшеннв в Христї, або яка одрада любови, коли (є) яка спїльнїсть духа, коли (є) яка милость і милосерде, ² то сповнїть мою радість, щоб однаково думали, одну любов маючи, один дух і один розум. ³ Нічого (не роблячи) перебором або з марної слави; а смирним розумом один одного вважаючи бїльшим себе. ⁴ Не про своє кожен, а також про другого (справи) кожен дбайте. ⁵ Так бо нехай думаєть ся у вас, як і в Христї Ісусї, ⁶ котрий, будши

в образі Божому, не вважав хижацтвом бути рівним Богу; ⁷ тільки ж умалив себе, прийнявши вид слуги, бувши в подобії чоловічому, ⁸ і здававшись видом, яко чоловік, принизив себе, бувши слухняним аж до смерти, смерти ж хрестної. ⁹ Тимже і Бог Його високо возніс, і дав Йому імя, більше всякого імени, ¹⁰ щоб в імя Ісусове приклонилось усяке коліно, що на небі, і на землі, і під землею, ¹¹ і щоб усякий язик визнавав, що Господь Ісус Христос у славу Бога Отця. ¹² Тимже, любі мої, яко ж завсіди слухали ви мене, не тільки як се за мого побиту між вами, а й тепер ще більш за моїм непобитом, із страхом і трепетом про своє спасенне дбайте. ¹³ Бог бо се робить у вас, щоб і хотіти (вам) і робити по (Його) вподобі. ¹⁴ Усе робіть без нарекання і розбирання, ¹⁵ щоб ви були безвинними і чистими, дітьми Божими непорочними серед лукавого і розворотного роду, що між ними ви сияєте як сьвітила в сьвітлі, ¹⁶ держачи (перед ними) слово життя, на похвалу мені в день Христів, що не дурно ходив я, ані дурно працював. ¹⁷ Та хоч і приносять мене в жертву і служенне віри вашої, я (тим) радуюсь і веселюсь із усіма вами. ¹⁸ Тим же самим і ви радуйтеся і веселіть ся зо мною. ¹⁹ Уповаю ж в Господі Ісусі незабаром послати до вас Тимотея, щоб і мені радіти душею, довідавшись про вас. ²⁰ Нікого бо не маю рівного (йому) душею, щоб (так) щиро дбав про вас. ²¹ Усі бо свого шукають, а не Ісус-Христового. ²² Ви ж досьвід його знаєте; тим, що як батькові дитина, так він служив зо мною в благовісті. ²³ Сього ж оце надіюсь послати зараз, скоро тільки довідаюсь, як воно буде зо мною. ²⁴ Маю ж надію в Господі, що й сам скоро прийду. ²⁵ Вважав же я потрібним послати до вас Єпафродита, брата й товариша мого в праці і боротьбі, а вашого посла й

служу в потребі моїй. ²⁶ Яко ж бо жадав (бачити) всіх вас і тужив тим, що ви чули, що він нездужав. ²⁷ Бо й нездужав мало що не до смерти, та Бог помилував його; не його ж тільки, та й мене, щоб не було мені смутку на смуток. ²⁸ Оце я? скоріш; послав я його, щоб ви, побачивши його знов, зраділи, та й я менше мав смутку. ²⁹ Прийміть же оце його в Господі з усякими радіщами, і таких держіть у повазі, ³⁰ тим що він за діло Христове був близько смерти, не дбаючи про своє життя, аби сповнити недостаток служення вашого мені.

3

¹ На останок, браттє моє, радуйтеся у Господі. Те ж саме писати вам мені не противно, для вас же певно. ² Остерігайтесь собак, остерегайтесь лихих робітників, остерегайтесь відрізаня. ³ Ми бо обрізанне, которі духом Богу служимо, і хвалимось в Ісусі Христі, а не в тілі надіємось, ⁴ хоч і я маю також надію в тілі. Коли хто інший думає надіятись у тілі, то я тим більш, - ⁵ обрізаний восьмого дня, з роду Ізраїлевого, з коліна Веняминового, Євреїн з Євреїв, по закону Фарисей, ⁶ по ревности гонив я церкву, по праведности законній непорочен. ⁷ Та що було мені надбаннем, те вважав я за втрату ради Христа. ⁸ Так оце я все вважаю за втрату ради вищого розуміння Христа Ісуса, Господа мого, ради котрого я все втеряв, і вважаю все за сьмітте, аби придбати Христа, ⁹ та й явитись у Ньому, не маючи моєї праведности, що від закону, а (маючи) ту, що вірою Христовою (здобуваєть ся), праведність від Бога увірі, ¹⁰ і щоб зрозуміти Його, і силу воскресення Його, і спільність мук Його, приподоблюючись смерти Його, ¹¹ аби тільки досягнути до воскресення мертвих. ¹² Не тим, щоб уже я достиг, або вже був звершений;

гоню ж, чи не достигну того, за що і Христос Ісус достиг мене. ¹³ Братте, я про себе не думаю, що я вже достиг; одно ж (роблю), забуваючи вже те що позаду, і сягаючи по те, що спереду, ¹⁴ біжу до мети по нагороду вишнього поклику Божого в Христі Ісусі. ¹⁵ Скільки оце (нас) звершених, се думаймо, і коли що инакше думаєте, то й се Бог вам одкріє. ¹⁶ Тільки ж (те), до чого ми достигли, (єсть) одним правилом жити і те саме думати. ¹⁷ Приподоблюйтссь до мене, братте, і вважайте, хто так ходить, яко ж маєте за взір нас. ¹⁸ (Многі бо ходять, про котрих не раз говорив я вам, тепер же й плачучи говорю, про ворогів хреста Христового, ¹⁹ котрим кінець - погибель, котрим Бог черево, а слава в соромі їх, котрі про земне думають.) ²⁰ Наше бо житте єсть на небесах, звідкіля ждемо і Спасителя, Господа нашого Ісуса Христа, котрий переобразить тіло смирення нашого, щоб було подобне тілу слави Його, по дійству, котрим зможе і покорити собі все.

4

¹ Тим же, братте моє любе й жадане, радосте і вінче мій, стійте так у Господі, любі. ² Благаю Єводию, благаю і Синтихию, щоб однаково думали в Господі. ³ Благаю й тебе, щирий товаришу, помагай їм, що працювали в благовіствуванню зо мною, і з Климентом, і з іншими помічниками моїми, котрих імення в книзі життя. ⁴ Радуйте ся завсіди в Господі, і знов кажу: радуйте ся. ⁵ Тихість вашу нехай зрозуміють усі люде. Господь близько. ⁶ Не журіть ся нічим, а у всьому молитвою і бланнем з подякою нехай обявляють ся прошення ваші перед Богом. ⁷ І мир Божий, що вище всякого розуму, нехай хоронить серця ваші і мислі ваші в Христі

Ісусі. ⁸ На останок, браттє, що правдиве, що чесне, що праведне, що чисте, що любе, що хвалебне, коли (в в чому) яка чеснота й коли (є) яка похвала, про се помишляйте. ⁹ Чого ви і навчились, і прийняли, й чували, й видали в мені, те чиніть, то Бог миру буде з вами. ¹⁰ Зрадів же я в Господі вельми, що вже раз згадали дбати про мене; ви ж бо й дбали, та не мали догідного часу. ¹¹ Не задля недостатку глаголю; я бо навчивсь, що маю, тим і вдовольнятись. ¹² Умію і смирити ся, умію й достаткувати; усюди й у всьому навчивсь і насичати ся, й голодувати, й достаткувати й недостаток терпіти. ¹³ Все зділю в Христі, що мене покрепляє. ¹⁴ Одначе добре ви зробили, що приймаєте участь у моєму горю. ¹⁵ Знаєте ж і ви, Филипяне, що в почині благовіствування, як вийшов я з Македонії, ні одна церква не пристала до мене що до давання й приймання, тільки ви одні. ¹⁶ Бо й в Солунь раз і вдруге прислали ви на мою потріб. ¹⁷ Не то щоб я шукав дару, а шукаю оwoщу, що намножуєть ся на користь вашу. ¹⁸ Прийняв же я все і достаткую. Сповнив ся, прийнявши від Єпафродита послане од вас, солодкі пахощі, жертву приятну, угодну Богу. ¹⁹ Бог же мій нехай сповнить усяку потріб вашу, по багацтву своєму в славі, в Хриеті Ісусі. ²⁰ Богу ж і Отцеві нашому слава на віки вічні. Амінь. ²¹ Витайте всякого сьвятого в Христі Ісусі. Витають вас брати, що зо мною. ²² Витають вас усі сьвяті, а найбільш которі з кесаревого дому. ²³ Благодать Господа нашого Ісуса Христа з усіма вами. Амінь.

Новий Завіт. Переклад П. Куліша
The New Testament in Ukrainian, translated by P. Kulish in 1871
Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

2021-10-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 14 Jun 2022 from source files dated 13 Jun 2022

1d4fcb6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358